

Publicerad 2010-07-21 12:41 av Fiieee

Det tal jag höll för min studentmottagning.

Studentmottagning

Idag visar almanackan att det är torsdagen den 10 Juli. En torsdag bland många andra torsdagar och början på ett nytt kapitel som jag valt att kalla livet.

Livet är fullt av motsägelser. Trots att det har försiggått utomhusliga aktiviteter så skiner solen fortfarande. Jag har lyckats skrapa ihop alla mina nära och kära på en och samma plats, på en och samma gång. Och jag har lyckats överleva dagen i ett par alldeles för små skor.

Men det som tilltalar mig mest är inte min fenomenala planering, utan det måste ändå vara att jag sitter här vid matbordet med en mössa på huvudet, och ingen har ännu bett mig att ta av den.

min berättelse började redan för 11 år sedan då jag började lågstadiet i hopp om att få bli en artist av något slag. Jag sjöng för Richard Herrey och hade mina egna shower på fredagarna där mina föräldrar fick utstå dåliga imitationer av Björn Rosenström och Arvingarna. När jag började mellanstadiet startade en ny epok och jag ville istället rädda världen genom att skippa rättvisa som advokat eller någon annan Bruce Wayne liknande figur. Sedan fyllde jag 13, färgade håret, började högstadiet och upptäckte mitt behov av att uttrycka mig och hamnade på teatern. Plötsligt så ville jag inte rädda världen genom handling längre, jag ville rädda den med ord. Nästa skede blev högstadiet där jag träffade min stora kärlek, förlovade mig och beslutade mig för att göra karriär som journalist eller regissör.

Nu började jag få bråttom med att fylla 18 och allt vad det innebar att vara vuxen. Jag ville vara känna mig stor, shoppa på IKEA, och höja volymen på stereon efter mitt eget behag. Att siffran 18 skulle medföra restriktioner och att räkningarna inte betalar sig självt hade jag ingen tanke på och plötsligt hade jag inte bråttom längre. Jag drogs ut ur min lilla bubbla och lade åter igen märke till allmänheten, och tråkigt nog så är det sällan man får tillfället att tacka de som jobbar i kulisserna. Men jag vill ändå ta tillfället i akt att tacka alla som har kommit hit för att fira att jag nått ännu milstolpe.

Jag vill ägna ett särskilt tack till alla de som rest långväga för att göra den här upplevelsen fulländad och ett speciellt tack vill jag rikta till min farmor, som inte enbart spelar rollen som mor till min far, utan även som en av mina bästa vänner. För alla gånger du har stöttat mig i alla mina galna idéer och för att du dragit ner mig på jorden igen när det behövts. För alla gånger du har trott på mig när jag egentligen inte förtjänat det och för att du varit med och format mig till den jag är idag.

Jag vill även ägna ett tack till min mor som arrangerat hela kalaset och gjort denna sammankomst möjlig och till mina syskon, för sin kapacitet att få mig att le av deras blotta närvaro. Men vi skulle inte heller vara där vi är idag om det inte vore för den fantastiska vägledning som min styvfar skänker oss efter behov eller alla gånger han limmat ihop det som varit trasigt.

Men nu står jag här 18 år gammal och med 11 års utbildning i bagaget, mer beslutsam än någonsin att nå

mina mål. Vägen dit kommer att vara lång och kantad med både bra som dåliga erfarenheter ,men om det är någonting ni har lärt mig så är det att inte ta någonting för givet. Därför tänker jag nu kasta mig in i ett kapitel som ännu inte författats och skriva historia. Men saken är den utan ert oändliga tålamod och stöd så hade jag aldrig stått här idag med min mössa på huvudet och glaset i handen, höjt i en skål för ert engagemang och min framtid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fiieee med Poeter.se id #25112 innehar upphovsrätten